

Да кажемъ и за други нѣкои привички на човѣка.

Едно врѣме, като бѣхъ іоше момче, дадохъ ма на занаятъ, да са учъ шиварство (*терзиликъ*). Ній бѣхме нѣколко *чирачета* и *калфи*; а мѣжду насъ имаше единъ работникъ, който бѣше привикънъ да си исплѣзва езика, когото държѣше сѣ отвѣнъ; всички му са присмивахме и винаги го сумясвахме за да си прибира езика въ устата, но неможѣхме да го отучимъ. Най-сѣтнѣ са случи това: веднѣжъ имаше закачена една кошница съ гроздѣ, която висеше право надъ неговата глава. По едно си врѣме накакъ кошницата са откачава и пада на главата му, когато имаше езика си исплезенъ; като го удари отгорѣ, той си прѣхапа езика тѣй, щото остритѣ му зѣби го порязватъ и момчето страда доволно врѣме, догдѣто оздраве. Но и това му нестана урокъ за да са отучи отъ тойзи си лошавъ обичай. Ній обаче колчимъ го съглѣдвахме съ исплезенъ езикъ смѣяхме му са думащицѣ: »нѣма ли пакъ кошница за тебе «? а той на минутата си прибираше езика. Тѣй сполучихме да го отучимъ.

Друго едно момче пѣкъ имаше дибели устни (*джюни*) като арапски. Ній му казвахме често да си стиска устата, като си налѣга джюнитѣ съ рѣка о зѣбитѣ. То ни послуша и, като правѣше винаги тѣй, за 6 мѣсеци джюнитѣ му са стиснахъ и не са показвахъ вече толкозь голѣми.

На друго момче пѣкъ бѣше му изгорѣло рѣката, която насмалко да са свіе; но него накарахме да носи въ рѣка си вързавъ камѣкъ, тѣжжкъ колкото една ока; и тѣй му са управи рѣката.

Друго момче пѣкъ като вървяло сѣ наведено станало бѣше прѣгърбено и грозно у снагата си. Ній го мѣмрахме непрѣстанно да са исправа хубевѣ, защото инакъ остава гърбаво. Това ако и да бѣше усилно за него, но то хвана да върви както го научихме, пра-